

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.11.2013 r.
SWD(2013) 482 final

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

Streszczenie

Ocena skutków zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97 dotyczącego wzajemnej pomocy w sprawach celnych

{COM(2013) 796 final}

{SWD(2013) 483 final}

1 Opis problemu

1.1 Wprowadzenie do problemu

Przeciwdziałanie naruszeniom przepisów prawa celnego jest niezbędnym elementem ochrony interesów finansowych Unii i rozwoju współpracy celnej. Prawodawstwo UE w tej dziedzinie obejmuje rozporządzenie 515/97 regulujące wzajemną pomoc administracyjną i wymianę informacji oraz decyzję Rady 2009/917 dotyczącą kwestii naruszania krajowych przepisów celnych. Do naruszenia przepisów prawa celnego może dochodzić na wiele sposobów, w tym przez **nadużycie systemu tranzytowego** polegające na zgłaszaniu faktycznego przywozu towarów jako tranzyt towarów dla uniknięcia obowiązujących ceł; przez **nieprawdziwy opis** przywożonych towarów w celu skorzystania z niższych stawek celnych; bądź przez **zgłoszenie nieprawdziwego pochodzenia towarów** celem obejścia ceł antydumpingowych i uniknięcia ilościowych limitów lub kontyngentów przywozowych.

1.2 Opis problemu

Aby zweryfikować prawdziwość zgłoszonego pochodzenia towarów, organy celne przeprowadzają kontrolę dokumentów, która nie obejmuje szczegółowych informacji na temat transportowo-logistycznych etapów drogi kontenera, w którym przewożone są towary. Funkcjonariusze celni nie mają zatem możliwości sprawdzenia, czy zgłoszone pochodzenie towarów zgadza się z trasą faktycznie przebytą przez dany kontener. Z tego względu identyfikacja potencjalnych przypadków zgłoszenia nieprawdziwego pochodzenia towarów jest bardzo trudna.

Przy weryfikacji prawdziwości zgłoszonego opisu towarów organy celne muszą się opierać na ocenie ryzyka, aby zidentyfikować podejrzane przypadki. Komisja opracowuje służące do tego celu profile, ale przy tym służby Komisji wielokrotnie zwracają się o dostarczenie podobnych danych, co nakłada niepotrzebne obciążenia na państwa członkowskie.

W celu weryfikacji towarów będących w tranzycie organy celne przeprowadzają kontrole dokumentów i kontrole wzrokowe. Ograniczenia tych metod wynikają nie tylko z dostępności zasobów ludzkich, ale także z niedostatecznego wykorzystania rozwiązań technicznych umożliwiających automatyczną analizę, takich jak wprowadzone przez Komisję narzędzia: ConTraffic służący identyfikacji podejrzanych ładunków oraz ATIS służący wykrywaniu nieprawidłowości w zakresie tranzytu.

Szczególnym problemem w walce z oszustwami celnymi jest fakt, że urzędnicy śledczy OLAF muszą czekać od 3 do 7 miesięcy na dokumenty potwierdzające od państw członkowskich. Ponadto występują przypadki, w których państwa członkowskie nie są w stanie, a czasem wręcz nie są skłonne (ponieważ mogą nie być bezpośrednio zaangażowane w dane dochodzenie) pomóc OLAF-owi w pozyskaniu od podmiotów gospodarczych dokumentów potwierdzających do celów dochodzeń prowadzonych przez OLAF. Jest to szczególnie problematyczne z uwagi na trzyletni termin odzyskania długu celnego.

1.3 Skala problemu

Nadużycia wynikające z samych tylko fałszywych zgłoszeń pochodzenia mogą przynosić UE-27 straty w wysokości 100 mln EUR rocznie. W 2011 r. państwa członkowskie zgłosiły 1 905 przypadków wykrycia nadużyć i innych nieprawidłowości związanych z nieprawdziwym opisem towarów, które spowodowały szkody o wartości 107,7 mln EUR. Jest to jednak tylko

szkoda wykryta przez państwa członkowskie i Komisję. Rzeczywista skala problemu jest więc znacznie większa. Przypadki naruszeń związanych z tranzytem przynoszą straty wynoszące około 12 mln EUR rocznie, ale brak jest informacji dotyczących w przybliżeniu 30 000 wykrytych przypadków potencjalnych nadużyć.

Jeśli chodzi o opóźnienia w dochodzeniach prowadzonych przez OLAF, z doświadczenia wynika, że okres 3-7 miesięcy oczekiwania na dokumenty potwierdzające przywóz i wywóz jest istotną przyczyną strat finansowych. Trybunał Obrachunkowy w kontroli przeprowadzonej w 2010 r. stwierdził, że „W skontrolowanych 274 zgłoszeniach wykryto 49 błędów, które prowadziły do strat w wysokości 558 000 euro z tytułu nieuregulowania należności celnych. Kwoty te nie mogą już być odzyskane ze względu na przedawnienie i z tego względu są bezpowrotnie stracone dla budżetu UE”.

1.4 Przyczyny stwierdzonych problemów

Braki w istniejącym systemie wykrywania

1.4.1 Zgłoszenie nieprawdziwego pochodzenia

Obecnie możliwości weryfikacji prawdziwego pochodzenia przywożonych towarów są ograniczone. W szczególności funkcjonariusze celni nie mają możliwości sprawdzenia, czy zgłoszone pochodzenie towarów zgadza się z trasą przebytą przez kontener, w którym przewożone są towary. Takie informacje uważa się za niezwykle istotne dla wykrycia przypadków zgłoszenia nieprawdziwego pochodzenia.

1.4.2 Nieprawdziwy opis towarów

Organy celne identyfikują podejrzane przypadki na podstawie powiadomień otrzymywanych z różnych źródeł (np. od innych organów celnych lub od podmiotów gospodarczych) oraz analiz wykorzystujących ograniczone dostępne dane. Główną wadą obecnej procedury jest niedostateczne ukierunkowanie kontroli, ponieważ prowadzi się je w oparciu o niesystematyczne analizy danych.

1.4.3 Nadużycie systemu tranzytowego

Obecne procedury stosowane do weryfikacji tranzytu towarów obejmują kontrole dokumentów i kontrole wzrokowe, a więc metody o ograniczonej skuteczności i wydajności, ponieważ nie opierają się one na wystarczająco dogłębnej analizie. Z drugiej strony bardziej rozbudowane kontrole mogą prowadzić do poważnych zakłóceń przepływów handlowych. Oprócz kontroli dokumentów i kontroli wzrokowych państwa członkowskie i OLAF mogą również stosować ATIS, jednak nie ma do tego solidnej podstawy prawnej, a ponadto w ten sposób traci się istotne informacje, ponieważ system ten nie zawiera danych dotyczących przewozów krajowych, a jedynie informacje o początkowym tranzycie.

Brak przepisów pozwalających uniknąć opóźnień w dochodzeniach OLAF

1.4.4 Opóźnienia w dochodzeniach OLAF

W następstwie niedawno wprowadzonego systemu e-Cło dokumenty potwierdzające przywóz (faktura, świadectwo pochodzenia itp.) są przechowywane przez podmioty gospodarcze, a nie administrację celną. Przez to traci się czas, ponieważ wiele różnych podmiotów musi udzielić odpowiedzi lub dostarczyć wnioskowane dokumenty, zanim otrzyma je OLAF. Obecne ramy prawne nie zawierają żadnych przepisów, które mogłyby zostać użyte w celu przyspieszenia procedur związanych z dochodzeniami OLAF.

1.5 Scenariusz podstawowy: Jak będzie się kształtował problem

Jeśli nie zostaną wprowadzone żadne zmiany, naruszenia przepisów prawa celnego pozostaną częściowo niewykryte, co przynosić będzie ciągle straty dla UE i ograniczy możliwość wdrożenia przedmiotowego prawodawstwa.

Wzrośnie skala nadużyć związanych ze **zgłaszaniem nieprawdziwego pochodzenia**. Wkrótce zakończony zostanie projekt badawczy ConTraffic, który dowiódł przydatności informacji dotyczących kontenerów (Container Status Messages — CSMs). Dopóki nie zostanie przyjęta nowa metoda, która pomoże w wykrywaniu zgłoszeń nieprawdziwego pochodzenia, nadal dochodzić będzie do nadużyć, a wręcz będzie ich przybywać wraz z rosnącym doświadczeniem oszustów. Straty w wysokości 17,6 mln EUR w związku ze zgłoszeniami nieprawdziwego pochodzenia będą się więc powtarzać, a ich kwota najprawdopodobniej jeszcze wzrośnie. Nie należy też oczekiwać poprawy sytuacji w zakresie zwalczania **nieprawdziwych opisów towarów**. Na razie nic nie wskazuje na to, by planowano wprowadzenie jakichkolwiek zmian procedur celnych, aby ułatwić przeciwdziałanie nieprawdziwym opisom towarów. Spodziewany jest też wzrost liczby **nadużyć systemu tranzytowego**. Obecne rozwiązanie – ATIS, jakkolwiek bardzo przydatne, ma wady. Dane dotyczące towarów będących w tranzycie, gromadzone obecnie na podstawie tego rozwiązania administracyjnego, mogą przestać być dostępne, ponieważ kilka państw członkowskich kwestionuje legalność podstawy prawnej ich gromadzenia. Gdyby tak się stało, najprawdopodobniej wzrosłaby liczba niewykrytych nadużyć.

Jeśli chodzi o opóźnienia w dochodzeniach OLAF, to w najbliższej przyszłości nie należy oczekiwać poprawy sytuacji, o ile nie dojdzie do zmiany obowiązującej procedury. Mało prawdopodobne jest, by sytuacja uległa zmianie, jeśli nie zostaną podjęte jakieś działania.

2 Analiza pomocniczości i proporcjonalności

Konieczność podjęcia działań na poziomie UE opiera się na fakcie, iż państwa członkowskie same nie mogą skutecznie identyfikować i łagodzić ryzyka naruszenia przepisów prawa celnego, ani nie są w stanie we właściwy sposób prowadzić dochodzeń w przypadkach transgranicznego transferu towarów. Zwalczanie oszustw celnych wymaga zatem szerszego, europejskiego podejścia. Co ważne, UE posiada wyłączne kompetencje w dziedzinie zapobiegania nadużyciom i ochrony swoich zasobów finansowych w sprawach celnych. Z pewnością UE najlepiej nadaje się do pełnienia przewodniej roli w takiej inicjatywie, ponieważ już teraz posiada odpowiednie doświadczenie i systemy.

Wartość dodana Działanie na poziomie UE znacząco usprawniłoby zwalczanie oszustw celnych przez dostęp do większej liczby materiałów dowodowych, zwiększenie możliwości wykrywania i zwalczania nadużyć oraz poprawę skuteczności i wydajności działań.

3 Cele

Ogólne cele niniejszej inicjatywy to: (i) wzmocnienie ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej (wykrywanie nadużyć i dochodzenia dotyczące nadużyć) oraz (ii) zacieśnienie współpracy celnej pomiędzy państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją przez zapewnienie prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego.

Do **celów szczegółowych** należą: poprawa **wykrywalności i ścigania** oszustw celnych oraz **zapobiegania** im przez **zacieśnienie współpracy** pomiędzy państwami członkowskimi oraz

między państwami członkowskimi a Komisją w zakresie zwalczania oszustw celnych, a także usprawnienie procedur związanych z dochodzeniami OLAF.

Cele operacyjne planowanego działania odpowiadają zidentyfikowanym problemom i celom szczegółowym. Aby poprawić wykrywalność i ściganie oszustw celnych oraz zapobieganie im, konieczne jest stworzenie warunków sprzyjających sprawniejszemu zwalczaniu oszustw celnych. Aby rozwiązać problem opóźnień w dochodzeniach OLAF, należy podjąć kroki w celu przyspieszenia procedur.

W poniższej tabeli przedstawiono powiązania między zidentyfikowanymi problemami a celami.

Problem	Cel szczegółowy	Cel operacyjny
Zgłoszenie nieprawdziwego pochodzenia i związane z tym straty finansowe	Poprawa wykrywalności i ścigania oszustw celnych oraz zapobiegania im przez zacieśnienie współpracy pomiędzy państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją (w przypadkach zwalczania oszustw celnych związanych ze zgłoszeniem nieprawdziwego pochodzenia towarów, nieprawdziwym opisem towarów i nadużyciem systemu tranzytowego)	1. Stworzenie warunków sprzyjających sprawniejszemu zwalczaniu oszustw celnych związanych ze zgłoszeniem nieprawdziwego pochodzenia towarów
Nieprawdziwy opis towarów i związane z tym straty finansowe		2. Stworzenie warunków sprzyjających sprawniejszemu zwalczaniu oszustw celnych związanych z nieprawdziwym opisem towarów
Nadużycie systemu tranzytowego i związane z tym straty finansowe		3. Stworzenie warunków sprzyjających sprawniejszemu zwalczaniu oszustw celnych związanych z nadużyciem systemu tranzytowego
Opóźnienia w dochodzeniach OLAF oraz (przedawnienia)	Usprawnienie procedur związanych z dochodzeniami OLAF	4. Przyspieszenie dochodzeń OLAF

4 Warianty strategiczne

4.1 Warianty dotyczące zasadniczego problemu (cele operacyjne 1, 2 i 3)

- **Wariant 0: utrzymanie obecnej sytuacji**

Ten wariant jest zgodny z opisem scenariusza bazowego.

- **Wariant 1: Prawo miękkie – za pomocą odpowiednich zaleceń zwiększa się wykrywalność oszustw celnych związanych ze zgłoszeniem nieprawdziwego pochodzenia towarów, nieprawdziwym opisem towarów i nadużyciem systemu tranzytowego**

W odniesieniu do **celu 1** w zaleceniu wezwano by państwa członkowskie do wspierania Komisji w jej staraniach o pozyskanie od podmiotów gospodarczych informacji dotyczących kontenerów (CSM).

W odniesieniu do **celów 2 i 3** w zaleceniu wezwano by państwa członkowskie do upoważnienia Komisji do wglądu do danych, które są obecnie dostępne na platformie

Komisji, i kopiowania tych danych, a także do dostarczenia dodatkowych danych dotyczących tranzytu.¹

- **Wariant 2: Odpowiedzialność za zwiększenie wykrywalności oszustw celnych związanych ze zgłoszeniem nieprawdziwego pochodzenia towarów, nieprawdziwym opisem towarów i nadużyciem systemu tranzytowego spoczywa na Komisji**

Wariant ten zakłada stworzenie centralnej bazy danych UE zawierającej CSM oraz dane dotyczące przywozu, wywozu i tranzytu. Do stworzenia tej bazy danych posłużyłyby doświadczenia zdobyte podczas projektów ConTraffic i ATIS. W centralnej bazie danych UE znajdują się również informacje dotyczące tranzytu krajowego oraz dalszego tranzytu, takie jak zmiany harmonogramu przewozu lub wyniki kontroli.

- **Wariant 3: Odpowiedzialność za zwiększenie wykrywalności oszustw celnych związanych ze zgłoszeniem nieprawdziwego pochodzenia towarów, nieprawdziwym opisem towarów i nadużyciem systemu tranzytowego spoczywa na państwach członkowskich**

Wariant ten, w przeciwieństwie do poprzedniego, zakłada powierzenie państwom członkowskim obowiązku gromadzenia i analizowania odnośnych danych. Każde państwo członkowskie stworzy więc własną krajową bazę danych dotyczących CSM, przywozu, wywozu i tranzytu. Regularna wymiana i otwarty dostęp powinny umożliwić państwom członkowskim przekazywanie i wymianę danych oraz opracowywanie regularnych analiz.

- **Wariant 4: Dzielona odpowiedzialność Komisji i państw członkowskich za zwiększenie wykrywalności oszustw celnych związanych ze zgłoszeniem nieprawdziwego pochodzenia towarów, nieprawdziwym opisem towarów i nadużyciem systemu tranzytowego**

W tym wariantcie CSM i dane dotyczące tranzytu byłyby gromadzone na poziomie UE, natomiast państwa członkowskie odpowiadałyby za dane dotyczące przywozu i wywozu. To może być najbardziej prawdopodobna kombinacja, ponieważ uwzględnia obecne rozwiązania (Komisja odpowiada za ConTraffic i ATIS), a więc podział obowiązków jest odpowiedni.

- **Wariant 5: Scenariusz bazowy plus**

Wariant ten zakłada zwiększenie zasobów ludzkich przydzielonych do wykrywania odnośnych oszustw celnych i zapobiegania im. Oczekuje się, że dzięki większej liczbie urzędników śledczych i funkcjonariuszy przeprowadzających kontrole wykrywanych będzie więcej nadużyć, możliwe też, że uda się zapobiec większej liczbie nadużyć. Proponowane podwojenie zasobów może dotyczyć zarówno państw członkowskich jak i Komisji (OLAF). Po dogłębnej analizie na tym etapie wariant ten zostaje odrzucony.

4.2 Warianty dotyczące opóźnień w dochodzeniach OLAF oraz związanych z tym strat finansowych (cel 4)

- **Wariant 0: utrzymanie obecnej sytuacji**

Wariant ten zakłada utrzymanie obecnej sytuacji. To oznacza, że nie podjęto by żadnych dodatkowych działań, aby ułatwić przyspieszenie dochodzeń w OLAF.

¹ Są to dane dotyczące tranzytu krajowego oraz pozostałe informacje na temat dalszego tranzytu, takie jak zmiany harmonogramu przewozu lub wyniki kontroli.

- **Wariant 1: Prawo miękkie – wydanie zalecenia w celu przyspieszenia procedury**

Wariant ten zakłada wydanie zalecenia wzywającego państwa członkowskie do tego, by przyczyniły się do przyspieszenia procedury. Zalecenie jest instrumentem niewiążącym, które może być zrozumiane jako apel do państw członkowskich o usprawnienie obecnej praktyki i przyczynienie się do procesu przyspieszenia dochodzeń i wykrywania nadużyć.

- **Wariant 2: Przyspieszenie procedury dochodzenia przez nadanie Komisji uprawnień do występowania bezpośrednio do podmiotów gospodarczych o dokumenty potwierdzające**

Komisja byłaby uprawniona do zwracania się o dokumenty potwierdzające bezpośrednio do podmiotów gospodarczych. Wariant ten zakłada, że państwa członkowskie byłyby informowane, ale nie odgrywałyby czynnej roli.

- **Wariant 3: Zwiększenie liczby urzędników śledczych w Komisji/OLAF**

Wariant ten oznaczałby usprawnienie procesu działań w OLAF przez zwiększenie liczby urzędników śledczych zatrudnianych przez ten urząd. W ten sposób skrócono by czas poświęcony na prowadzenie dochodzeń, co zmniejszyłoby problem długotrwałych dochodzeń.

- **Wariant 4: Nałożenie na podmioty gospodarcze wymogu dostarczania dodatkowych informacji na poziomie krajowym przez wprowadzenie koniecznych przepisów w odpowiednim prawodawstwie UE**

Wariant ten oznaczałby powrót do sytuacji sprzed 2010 r. (tj. przed wprowadzeniem e-Cła). Podmioty gospodarcze byłyby zobowiązane do dostarczania informacji dotyczących wszelkich dokumentów potwierdzających właściwym organom krajowym, które dzięki temu powinny być w stanie niezwłocznie udostępnić wymagane informacje.

- **Wariant 5: Wyznaczenie terminu dostarczenia dokumentów potwierdzających**

Wariant ten zakłada wyznaczenie konkretnego terminu dla państw członkowskich na dostarczenie Komisji odpowiednich dokumentów. Wariant ten uważa się jednak za zbyt ingerujący i niepraktyczny, ponieważ jednolity termin dla wszystkich przypadków nie uwzględnia różnic w złożoności dochodzeń.

5 Analiza skutków

5.1 Streszczenie skutków

Skutki wariantów związanych z celami 1, 2 i 3

Kryteria Wariant	Skuteczność			Wydajność (wszystkie cele)	Skutki gospodarcze (wszystkie cele)	Uproszczenie			Spójność (wszystkie cele)	Ogólna ocena
	Cel 1	Cel 2	Cel 3			Cel 1	Cel 2	Cel 3		
Wariant 0	0	0	0	0	0	0	0	0	--	0
Wariant 1	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
				(Koszty ogółem:						

				nieistotne)						
Wariant 2	++ +	++ +	++ +	++ (Koszty ogółem dla Komisji: 850 000 EUR – koszty początkowe; 200 000 – roczne koszty utrzymania W przypadku globalnego zrzutu danych – zerowe koszty dla podmiotów gospodarczych; w przypadku sprawozdawczości selektywnej – od 3 000 do 200 000 EUR)	+++	++ +	++ +	++ +	+++	+++
Wariant 3	++	++	++	--- (Koszty ogółem dla państw członkowskich: 850 000 EUR – koszty początkowe 200 000 EUR – roczne koszty utrzymania Koszty ogółem dla podmiotów gospodarczych: jak w wariancie 2)	+++	++	++	++	–	+
Wariant 4	++ +	++	++ +	- (Koszty ogółem dla państw członkowskich: 320 000 EUR – koszty początkowe 80 000 EUR – roczne koszty utrzymania Koszty ogółem dla Komisji: 530 000 EUR – koszty początkowe;	++	++ +	++	++ +	+	+

				120 000 – roczne koszty utrzymania						
				Koszty ogółem dla podmiotów gospodarczych: jak w wariantcie 2)						

Skutki wariantów związanych z celem 4

Kryteria	Skuteczność w osiąganiu celu	Wydajność	Skutki gospodarcze	Spójność	Uproszczenie
Wariant 0	0	0	0	0	0
Wariant 1	+	+	+-	+	++
Wariant 2	+++	++	+++	+	++
Wariant 3	++	--	+	-	0
Wariant 4	+++	---	-	-	--

6 Porównanie wariantów

6.1 Warianty dotyczące celów 1, 2 i 3

Jak przedstawiono w scenariuszu podstawowym, wariant 0 nie tylko nie pozwala na osiągnięcie celów, ale może wręcz doprowadzić do pogorszenia obecnej sytuacji.

Nieobowiązkowy charakter wariantu 1 nieuchronnie pociągałby za sobą ryzyko niepełnych danych, więc nawet gdyby sytuacja mogła ulec poprawie w porównaniu ze stanem obecnym, to jednak wariant ten jest wyraźnie wciąż niewystarczający i dlatego ocenia się go negatywnie. Wariant 2 natomiast uznaje się za bardzo pozytywny, ponieważ Komisja już teraz dysponuje niezbędnymi systemami i doświadczeniem, aby z powodzeniem zarządzać opisanymi powyżej bazami danych. Ponadto wariant 2 jest preferowany nie tylko z punktu widzenia państw członkowskich, ale także podmiotów gospodarczych, ponieważ zapewnia oszczędne i skuteczne rozwiązanie problemu oszustw celnych. Dobrze ocenia się też wariant 3, jednak w odróżnieniu od wariantu 2 zakłada on stworzenie odrębnych krajowych baz danych, co prowadzić będzie do pokrywania się działań i zwiększy złożoność systemu, ponieważ te same dane będą gromadzone, przetwarzane i interpretowane przez kilka państw członkowskich. Co ważne, wariant ten wiązałby się również ze znaczącym obciążeniem finansowym dla państw członkowskich. Pod tym względem wariant 4 wydaje się oferować lepsze rozwiązanie niż wariant 3, ponieważ nie nakłada nadmiernych obciążeń finansowych na państwa członkowskie, jako że związane z nim koszty i odpowiedzialność mają być dzielone z Komisją. W porównaniu z wariantem 2 pociąga on jednak za sobą ryzyko zaniedbania istotnego transgranicznego elementu w kontekście gromadzenia i stosowania danych dotyczących przywozu i wywozu. Ponadto, podobnie jak wariant 3, wariant 4 prowadzi do możliwego pokrywania się danych dotyczących przywozu i wywozu w wielu różnych krajowych bazach danych. Na podstawie powyższego porównania za wariant preferowany uważa się **wariant 2**.

6.2 Warianty dotyczące celu 4

Wariant 1 ocenia się negatywnie, ponieważ bardzo mało prawdopodobne jest, by umożliwił on osiągnięcie zamierzonego celu. Wariant 2 uważa się za bardziej skuteczny od wariantu 1, ponieważ zakłada się w nim, że na pozyskanie odpowiednich dokumentów potrzeba tylko tyle czasu, ile zajmie podmiotom gospodarczym dostarczenie tych informacji do OLAF. Daje to realną możliwość znacznego skrócenia czasu potrzebnego na pozyskanie odpowiednich dokumentów. W ten sposób rozwiązano by też inny problem, z którym zmagają się OLAF – a mianowicie przypadki, w których państwa członkowskie nie są w stanie pomóc OLAF-owi w pozyskaniu dokumentów – ponieważ wnioski byłyby kierowane bezpośrednio do podmiotów, które dysponują odpowiednimi dokumentami. Z tego względu wariant 2 ocenia się bardzo pozytywnie. Wariant 3 ocenia się dość pozytywnie, ponieważ stwarza możliwość rozwiązania problemu. Z uwagi na duże obciążenia finansowe jest on jednak mniej korzystny niż wariant 2. Na podstawie powyższego porównania za wariant preferowany uważa się **wariant 2**.

7 Monitorowanie i ocena

7.1 Monitorowanie

W poniższej tabeli przedstawiono przegląd wskaźników.

Cel	Wskaźnik
1, 2 i 3	- Dane dotyczące wywozu/przywozu/tranzytu/CSM: - liczba wykrytych naruszeń przepisów, - liczba dochodzeń wszczętych na podstawie tych danych, - liczba wniosków o wykorzystanie danych przez urzędników śledczych, - kwoty odzyskane na podstawie takich informacji
4	Czas trwania odnośnych dochodzeń OLAF (czy zmiana poskutkowała przyspieszeniem procedur; czy zwiększyła się liczba dochodzeń i odzyskanych kwot)

7.2 Ocena

Odpowiedzialne służby Komisji zapewnią przeprowadzenie co pięć lat oceny w odniesieniu do celów operacyjnych. Zakres oceny obejmie wyniki i skutki związane z większą wykrywalnością nadużyć dzięki bazie danych oraz analizie przeprowadzonej na podstawie dostępnych danych i informacji, a także skuteczność i znaczenie wprowadzonych środków. Ocena odbywać się będzie w formie prezentacji wyników w Komitecie ds. Wzajemnej Pomocy przez Komisję/OLAF.